

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1T/112/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612010290
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcalu
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8612010290.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Matúša Tarcalu a prísediacich JUDr. Jána Gregu a Mikuláša Žižáka v trestnej veci obžalovaného Y. G. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Y. G. nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvalé bydlisko
U., L. P. XXX/X, invalidný dôchodca,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 30.09.2011 v čase okolo 19.00 hod. po predchádzajúcej slovnej výmene s manželkou Q. G., túto hodil na gauč v obývacej izbe, dvakrát udrel päšťami do oblasti chrbta, jedenkrát ju kopol a udrel päšťou do rozkroku, kopol do ľavého kolena a udieral do iných častí tela, čím jej spôsobil pomliaždenie a krvné podliatiny oboch predlaktí, prednej plochy hrudníka vľavo, sedacej časti obojstranne a pomliaždenie kolena s dobou liečenia 6 dní, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd u obžalovaného výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.12.2012 prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal obžalobu na Y. G. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že v období od 1.9.2002 do 23.2.2012 v spoločnom byte na ulici L. P. č. XXX/X vo Svidníku a inde fyzicky a psychicky týral svoju manželku Q. G. ponižovaním, pohŕdavým správaním, vyhrázaním sa a zabitím, ako aj odopieraním oddychu, vyvolávaním strachu a stresu a občasným bitím, pričom dňa 30.9.2011 v čase okolo 19.00 hod. ju hodil na gauč v obývacej izbe, dvakrát udrel päťami do oblasti chrbta, jedenkrát ju kopol a udrel päťou do rozkroku, kopol do ľavého kolena a udieral do iných častí tela, čím jej spôsobil pomliaždenie a krvné podliatiny oboch predlaktí, prednej plochy hrudníka vľavo, sedacej časti obojstranne a pomliaždenie kolena s dobou liečenia 6 dní, pričom jej vulgárne nadával, ponižoval ju a vyhrážal sa jej zabitím. Dňa 13.1.2012 v čase okolo 13.30 hod. ju začal vyháňať z bytu so slovami „je to môj byt, vypadni z neho preč, ty máš prechodný pobyt dole v pivnici“ a keď proti jeho jednaniu protestovala, začal zúriť a chystal sa ju fyzicky napadnúť, preto zo strachu pred ním ušla do pivnice. Dňa 11.2.2012 vymenil zámok na dverách obývacej izby aby jej znemožnil prístup do tejto izby a na balkón spoločného bytu. Dňa 14.2.2012 v čase okolo 17.30 hod. ju opäť slovné napadol, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím a vyháňal ju preč z bytu, preto z obavy pred ním ušla. Dňa 23.2.2012 v čase okolo 15.00 hod. ju slovné napadol, nadával jej a vulgárnymi slovami sa jej vyhrážal, že jej ublíži.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, ako aj poškodenej Q. G., výsluchom svedkov a to C. W., N. X., T. V., T. X., P. P., Y. G. ml., T. Q. W., T. H., L. L., T. G., T. X., H. P., T. I., T. I., O. U., P. V., T. X., T. P., B. K., R. T., T. J., T. U., Z. L., výsluchom znalcov a to MUDr. Martina Kováča z odboru zdravotníctva, PhDr. Dezidera Koľaja z odboru psychológie a MUDr. Kvetoslava Moravčíka z odboru psychiatrie, ako aj čítaním ich znaleckých posudkov, čítaním znaleckého posudku znalkyne PhDr. Kataríny Petrovej, ako aj jej odpovede na žiadosť súdu na vypracovanie dodatku k znaleckému posudku č. 1/2015, ďalej čítaním listinných dôkazov a to písomných vyjadrení obžalovaného Y. G. k postupu vyšetrovateľa a k samotným skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, e-mail adresovaný Y. N. W., lekárske správy potvrdení o práceneschopnosti poškodenej, fotodokumentáciou, písomnými podaniami v rámci konania o BSM a návrhu na rozvod, návrhu na predbežné opatrenie a s tým súvisiacimi rozhodnutiami súdu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné.

Obžalovaný uviedol, že všetko to bolo dopredu naňho vymyslené, poškodená je veľmi naviazaná na syna a takto mu pripravila pôdu na to, aby mohol s ňou a priateľkou sám bývať v ich spoločnom byte. Ich syn žije dlhodobo v zahraničí a cca v máji 2011 už vedeli, že s priateľkou čakajú dieťa, chceli prísť bývať na Slovensko. Podľa dopredu vymysleného scenára sa dala poškodená v decembri minulého roka pripojiť, nakoľko už plánovala, keďže má odpracované dosť, že pôjde do dôchodku a bude pomáhať synovi s dieťaťom. Presne na ten termín (30.9.2011), kedy mohla začať brať to pripojenie a mohla ísť na maródku, bol napadnutý manželkou a celé sa to spustilo - trestné oznámenie, návrh na zrušenie BSM, žiadosť o rozvod, predbežné opatrenie na vylúčenie z užívania bytu atď., syn jej poradil, čo a ako má hľadať na internete, že všetko budú veriť len jej a jemu nič. Presne na ten termín (30.9.2011), kedy mohla začať brať pripojenie a mohla ísť na maródku, bol napadnutý manželkou v čase, kedy ležal na gauči a telefonoval, pristúpila k nemu, chytila ho za prirodzenie a prudko ním trhala. On jej preto chytil ruky a keď ho chcela udrieť drevenou čističkou na chrbát, tak ju chytil za obe ruky a hodil na gauč. Na to ho chcela kopnúť nohami do oblasti brucha, na čo nastavil jednu ruku, aby kopnutie vykryl a druhou ju udrel do oblasti rozkroku, či zadku, na to ho už kopa priamo do brucha v oblasti, kde bol operovaný ešte len v júli 2011. Zacítil silnú bolesť, preto odišiel z bytu preč, no ona vybehla za ním. Tu obžalovaný poukázal nato, že jednu verziu má poškodená takú, že to ona vybehla vonku a on ju naháňal až k mostu smerom na daňový úrad, druhá verzia je taká, že ona už bola vonku a len popri nej prešiel. Pravda je však, že ona vyšla za ním vonku, sadla do auta na miesto vodiča, nikdy auto nešoférovala. Počas incidentu volal ich syn, či nemôže po neho prísť na letisko do Poľska, ona začala kričať, že ju bije, preto zložil telefón. Obžalovaný je po dvoch operáciách, mal operované hrubé črevo a má zdrôtované 4 stavce v chrbtici, ledva vyjde po schodoch a nie to ešte, aby dokázal vyvinúť takú fyzickú aktivitu, aby ju tak fyzicky napadol ako to popisuje ona. Nedokáže poriadne dvihnúť nohu a nie to ešte, aby do nej kopal, len

sa bránil. Obžalovaný poprel, aby jej pri tom incidente nadával, vyhrážal sa, či ponižoval ju. Nasledujúci deň bol na ošetrení na pohotovosti, nepamätá si na lekára, ktorý ho ošetroval, doklad o ošetrení mu zmizol, podľa neho mu ho vzala poškodená. Na druhý deň po incidente prišiel syn domov z Írska a ten jej poradil, aby šla na pohotovosť. Začala behať po lekároch, po krčnom, potom bola aj u gynekológa, čo tam v živote nechodila.

Obžalovaný ďalej uviedol, že keď prišiel dňa 13.01.2012 v čase okolo 13.00 hod. domov, poškodená stála na stoličke v chodbe, v skrini hľadala nejaké veci, v tom období mu mizli všetky osobné veci a keď sa jej opýtal, čo chodí po skriniach, na to začala vykrikovať, že ona tu nemôže byť, že musí ísť pod most, ukludňoval ju, že nikto ju nevyháňa. No ona si hneď na to zobrala paplón, kabelku a išla do pivnice, preto volal sestru P., ktorá mu poradila, aby to nahlásil na políciu, aby naopak zase ona niečo neoznámila. Na to išiel hneď na políciu za vyšetrovateľom Potomom, a keď ten tam nebol, volal MUDr. Kucerovej, ktorá je ich rodinnou známu. Tá mu poradila, aby to oznámil na políciu inému policajtovi, oznámil to príslušníkovi OO PZ SK p. W.. Obžalovaný policajtovi oznámil, čo sa stalo, no on mu oznámil, že práve pred chvíľou volala jeho manželka, že ju vyháňal z domu, čo poprel a povedal im, že má obavy, nakoľko má v pivnici chemikálie, aby ich náhodou nepoužila, keďže z jej posledného správania mal pocit, že nie je psychicky v poriadku. Informoval sa, ak by sa niečo stalo, kam má volať a na radu policajtov šiel domov. Asi okolo pol štvrtej prišla poškodená do bytu, urobila si kávu do termosky a opäť odišla do pivnice, keď už tam bola celý deň, tak volal políciu, okolo 19.00 hod. prišla hliadka a súčasne zavolať aj sestru p. P.. Keď prišla ich pokyn, šiel na bok, upozornil ich, že sa pretvaruje, dokonca, keď prišli dole, už mala rozťahnuté matrace v pivnici, ona ich čakala pred pivnicou, podľa neho v živote by v pivnici po tme nebola, bojí sa tmy, pričom, vždy po zavaraniny chodil len on alebo deti. Ubezpečil políciu, že všetko bude v poriadku a šiel radšej vonku až do neskorých nočných hodín, kde bol na Rusnákého Silvestra. Keď prišiel domov, ona zaspala pri televízore, bolo rozsvietené. Poukázal na to, ak by tam bol nejaký krik, či volanie o pomoc, susedia boli doma, predsa by niečo počuli. Polícia v ten deň neprišla na jej volanie, ale preto, že volal on, lebo mal o ňu obavy, čo v tej pivnici robí.

K obvineniam zo dňa 11.02.2012 uviedol, že v tom čase už situácia medzi nimi bola úplne vyhrotená, podala návrhy na rozvod, na zrušenie BSM, už sa aj rozhodovalo na súde, chodil na políciu ako na klavír, stále niečo naňho oznamovala, už jej nedôveroval, preto si začal osobné veci zamykať v obývačke, avšak našla náhradný kľúč a tak sa rozhodol, že ten zámok na dverách v obývačke vymení, urobil to potom, keď sa poradil ako s MUDr. Kucerovou a so sestrou, oni mu odporučili, aby šiel na políciu, ako dokáže svoju nevinu, a tam mu poradili, aby ten zámok vymenil. Ona na to v podstate nijako nereagovala, prístup do kuchyne mala a aj tak nevarí, varil on. Napokon aj ona mala zamknutú spálňu, bránila mu v užívaní tejto izby, on proti tomu nič nemal a nechodil do tejto izby.

Ku skutku dňa 14.02.2012 obžalovaný uviedol, že malo sa to stať, keď bolo súdne pojednávanie o vylúčení z užívania bytu. Zo súdu odišiel rovno k sestru P., tam večeral, hral karty s jej priateľom a prišiel domov okolo 22.00 hod., ona však medzi tým asi hneď bežala za vyšetrovateľom Potomom, tento jej asi dobre radil, kedy sa jej mal vyhrážať a vyháňať ju z bytu, keď v tom čase tam ani nebol. Aj to, čo sa malo stať dňa 23.2.2012, tiež nie je pravda, to všetko si vymýšľa, stále všetko prekrúca.

Ich XX ročné manželstvo bolo podľa obžalovaného v podstate normálne. Počas spoločného spolužitia s bývalou manželkou podstatnú časť ani nebol doma, keďže pracoval XX rokov v zahraničí, aj v období od roku 2002 do toho roku 2009. Domov chodieval len na časť mesiaca 8 - 10 dní, no niekedy neprišiel domov aj 3 mesiace, napríklad, keď pracoval v Írsku, či v Mikulove v ČR. Keď aj doma bol, tak chodieval často na ryby, kde s ním chodievala niekedy aj manželka. Keď prišiel domov, často navštevoval svoju mamu, o ktorú sa staral. Od roku 1999 je abstijnujúci alkoholik a nepožíva žiadne alkoholické nápoje. Síce pohostinstvá navštevuje, avšak požíva len nealkoholické pivo alebo iné nealko. On nikdy manželku neudrel ako prvý a ak sa to niekedy stalo, tak len preto, lebo sa bránil jej útoku, vulgárne jej nenadával, ani ju neponižoval, nikdy sa jej nevyhrážal zabitím. Po celý čas prispieval polovicu sumy na mesačnú réžiu, na chod domácnosti. On nepotreboval jej starostlivosť, vie si navariť, vie sa o seba postarať, na nákupy chodil spravidla on, pričom taktiež sa staral o všetky základné veci v byte, pomáhal s upratovaním, robil stavebné úpravy, upratoval aj v paneláku pri spoločných priestoroch, kde tiež robil drobné opravy. Naopak jeho exmanželka sa predovšetkým venovala knihám, veľa čítala, nechápe preto, kedy ju mohol týrať, či odopierať jej odpočinok. Nikdy ju neurážal, neponižoval pred nikým a ani nikto k nim na návštevu nechodil. S nikým sa nestretávali, lebo poškodená má maximálne konfliktnú povahu, s nikým poriadne nekomunikuje, len so svojou sestrou (W.), s ktorou sa tiež pár rokov nerozprávala a so všetkými sa

sústavne hnevala. Podala trestné oznámenie na brata (X.), keď robil svadbu a to ešte pred oznámením, hnevala sa s ním, nešli na svadbu, aj keď svadba bola vo Svidníku, jeho brat (L. G.) robil svadbu, hnevala sa s ním, taktiež nešli. V ich vzájomnom vzťahu bolo vždy tak, že riešenie našli až potom, keď ustúpil, keď sa ona začala, že s niečím nesúhlasila, vyriešilo sa to až potom, keď ustúpil a s niečím súhlasil. Nikdy do nej neštuchal, ani neštípal za tým účelom, aby jej robil zle, nekontroloval ju a ani jej nezakazoval, aby sa s niekým stretávala, bola to jej vec, neurčoval jej, kedy má chodiť domov a ani jej nestanovil pevný termín, či čas, varil doma, pripravil obed, často krát na ňu s jedlom čakal, keď prišla neskôr. Boli spolu na dovolenke ešte v roku 2008, kúpil jej ju na 50-tku, následne bola v roku 2009, 2010, 2011 na dovolenkách pri mori so sestrou, ale hlavne so synom, ktorý jej to platil. Na svoju manželku nežiaril a nikdy jej nevytýkal, aby mala nejakých iných partnerov, či milencov, nič také jej nevravel, že je len rohožka, do ktorej sa utierajú nohy. Nie je pravda, že mal zakázať Vianoce, len sa dohodol s dcérou, že si nebudú dospelí kupovať darčeky, že len pre deti. U nich boli Vianoce vždy riadne, dokonca kúpil pred 2 - 3 rokmi aj nový vianočný stromček, vždy ho len on rozkladal a aj ozdoboval.

Zásadné zmeny na správaní manželky si všimol už od polovice roka 2011, začala si vymýšľať, že má frajerky, prestala sa s ním rozprávať, prestala variť, zatvárala sa do spálne a nevychádzala celý deň von. Bol operovaný na hrubé črevo v júni 2011, už vtedy prestala s ním komunikovať a ani raz nebola za ním v nemocnici. Keď prišiel z nemocnice, nikto sa oňho nestaral, nikto mu nevaril, aj keď mal problém s pohybom, po obedy chodieval na jedno učilište, pričom ho sestra aj párkrát odviezla, lebo nemohol sadnúť za volant. V tom čase odišla so sestrou do X. na zájazd k moru a on zostal doma sám a koncom septembra 2011 už malo dôjsť k samotnému incidentu (30.9.2011). Od tohto incidentu pravidelne chodila podávať oznámenia na políciu. V súčasnosti zostal ako bezdomovec na ulici. Byť predsa nadobudol sám a to ešte predtým, ako začali spolu žiť, veci v ňom postupne nadobudli spolu a teraz nemá nič. Napokon začal navštevovať ambulantly psychiatrov, bolo to z toho dôvodu, že to veľmi zle psychicky znášal, nemohol spať, jesť, veľmi schudol.

Vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.11.2016 uviedol, že už päť rokov chodí na súd kvôli výmyslom svojej bývalej manželky. Konštatoval, že celý svoj život viedol normálny život, staral sa o domácnosť, kupoval veci. Naopak jeho exmanželka sa liečila zo schizofrénie. Nenašiel sa ani jeden svedok, ktorý by počul alebo videl, že by dochádzalo z jeho strany k týraniam manželky. Priženil sa do rodiny, ktorá je konfliktná, pričom jeho bývalá manželka má konflikt aj so sestrou W.. Táto rodina ho pripravila o všetko, prišiel o byt, lieči sa ambulantly psychiatricky a musí odolávať tomu všetkému.

Poškodená Q. G. potvrdila, že okrem napadnutia zo dňa 30.9.2011 ju obžalovaný naposledy fyzicky napadol niekedy v roku 1999, keď ho syn odviezol na protialkoholické liečenie. Vtedy ju dobil tak, že zostala v bezvedomí, no keďže sa jej vyhrážal zabitím, tak nešla na ošetrenie. V posledných 10 rokoch ju nebil, no napriek tomu ju týral psychicky, vulgárne jej nadával, vyhrážal zabitím, ponižoval po ženskej stránke, žila v neustálom strachu. Presne nevie uviesť, kedy sa stávali jednotlivé útoky, keďže bola po celú dobu vystrašená, nepotreboval na to žiaden dôvod, stále sa vyhrážal a nadával jej. Celé to začalo vrcholiť v lete r. 2011, kedy začal zase piť, dozvedala sa to od známych, ako aj hrať automaty, zmizli zlaté retiazky, zmizlo zo spálne v šuplíku cca 3 200,- eur, ktoré mala odložené na pohreb. Chcel ju o všetko pripraviť. Tým že pil, začal sa agresívne správať a bezdôvodne hľadal zámienky na vyhrážky a urážky jej osoby. Nechodil síce opitý domov, ale aj tak sa u neho prejavuje syndróm alkoholika. Na domácnosť v tom čase prispieval tak, že platil polovicu nájmu a inkasa a taktiež sa stravoval osobitne, o tom rozhodol sám a trvá to od roku 1999. Všetky svoje peniaze si nechával pre seba, jej nedával nič. Nepamätá si, aby jej kúpil nejaký darček, o všetkom rozhodoval on, dával jej vyslovene rozkazy a ak by ich nespĺnila, bolo by potom zle, dokonca zakázal Vianoce. Nemá žiadnych kamarátov, lebo jej to všetko zakazoval. Doma musela byť vždy do 16.30 hod. z práce, inak by mala problém, lebo on musí už o pol piatej byť v pohostinstve Družba, pričom pracovná doba jej končila o 16.00 hod., ak meškala, začal jej vulgárne nadávať, že sa bola kurviť a bitka bola na dennom poriadku. Za posledných 32 rokov ju bil takmer každý deň a 10 rokov z toho prespala v pivnici. Po protialkoholickom liečení cca v r. 1999 sa zmenilo len to, že prestal piť, ale týranie pokračovalo, no v posledných 10 rokoch ju fyzicky nenapadol, iba do nej sácal, štuchal, ťahal za vlasy, vedel ju zbit tak, aby nemala modriny, hovoril, že je to len sranda. Nikdy ho neprovokovala, bála sa ho a to už od začiatku ich manželstva. Prvýkrát ju zbil, keď ich syn mal 3 mesiace a od vtedy to bolo na dennom poriadku. Bol agresívny, spôsoboval veľké utrpenie, bez alkoholu bol nervózny, vyvolával hádky, nadával jej, ohováral ju pred známymi, ponižoval ju napr., že je rohožka, do ktorej sa len utierajú nohy. Oddych jej odopieral tak, že celý ich život je postavený na tom,

že ona je jeho slúžka, prišla z práce a hneď musela niečo robiť, nemohla si dať ani večer kávu po práci, vytýkal jej, že čo sedí, čo nič nerobí, zobudil ju uprostred noci a opýtal sa, či spí, lebo on nemôže. Hovoril jej, že je hnusná, lebo po pôrode nemala také telo ako pred pôrodom, ťahal ju za prsia a predstieral akože dojí kravu. Keď sa kúpala, mala zaklonenú hlavu, on počas toho prišiel do kúpeľne a začal ju topiť, rukami držal jej hlavu pod vodou, potom na to povedal, že to bola len sranda. Keď umývala okná, robieval také veci, že triasol stoličkou, práve keď bola na okne, pričom bývajú na 6. poschodí. Od roku 1996 - 2009 bola majsterkou v práci C. závodoch vo U. a keď prišla domov z práce často sa stávalo, že jej nadával: „Jaká len je z piči majsterka“, hovoril jej, že nie je majstrová, ale vajdová a narážal tým na to, že má samé Rómky ako podriadené v práci. Vravil jej, že je neschopná, že iné ženy sú schopnejšie, vedia lepšie urobiť, keď mal výročie napr. 50-tku, pripravila hostinu, čakala na neho, on však prišiel až ráno a povedal jej, že on bol na inej oslave, kde mu to lepšie pripravili a udrel ju a všetko čo bolo pripravené zhodil na zem, to bolo v roku 2002. Keď mu povedala, že vie, že hraje automaty, vyhrážal sa, že ju zabije, keď mu nepovie od koho to vie, bolo to v roku 2005, lebo ju chcel vyhodiť z balkóna, prerábali okná. Keď mu povedala, že sa rozvedie, tak jej povedal, že od neho sa neodchádza, odchádza sa iba nohami napred, čím mal na mysli, že v truhle. Byť je len jeho a ona je jeho majetok a že ju môže vyhodiť z tohto bytu kedy chce. V roku 2008 na ňu naliehal, aby mu dala dispozičné právo na vkladnú knižku, lebo ju inak zabije, za to kúpil auto, priznala, že aj z peňazí, ktoré dostal z dedičského konania a súčasne zrušil aj ďalšiu spoločnú vkladnú knižku bez jej vedomia a žiadal od nej ďalšie peniaze, nikde nepracoval, ak mu ich nedá, tak ju zabije. V tom aute sa od vtedy viezla dvakrát, raz na Domašu, raz do C.. Keď ju viezol, musela mu platiť 20,- eur. Vždy sa vyhrážal zabitím, len čo spravila najmenšiu chybu. Do pivnice ju vyhánal najčastejšie cez víkend, ale aj v strede týždňa, predtým čo ju zbil. Svedkami toho niekedy boli susedky pani V., pani P. a pani I.. Keď meškala z práce, stále na ňu kričal, že on kvôli nej nestihne na tlačovku do pohostinstva Družba, niekedy sa vrátil ráno a niekedy po 4 dňoch a keď prišiel domov, tak ju zobudil a povedal, že ona teraz spať nebude, že spať bude on a ona mám ísť pracovať, bolo to napr. o 5 hod. ráno. Stále ju v noci budil tak, že keď odišiel za prácou do ČR, tak volal v noci aj 5 - krát aj 10 - krát, pokiaľ nedvihla, že ma horúčku, že ma vysoký tlak, že mu v práci nechcú dať prestávku vtedy, kedy on chce a pod. Stále bol stres, dávala mu peniaze, no sama nemala dosť, prosila ho, aby išiel pracovať, on odmietal, musela pred ním skrývať peňaženku. Vravieval, že ju zničí tak, ako svoju prvú manželku, no a tá si pustila plyn po jeho návšteve. Strašil ju, že nebudú mať Vianoce pokiaľ nepríde jeho dcéra, keď nebude počúvať. On napr. nechcel dovoliť deťom pripraviť vianočný stromček. Vždy keď ju bil, tak ju bil päšťou, nie dlaňou. On napr. jednou ranou päste jej zlomil mostík, ktorý mala na zuby, ako vrchný, tak aj spodný. Keď povedala, že ju bolí chrbtica, tak ju bil po chrbtici, vždy ju udrel zozadu a keď sa otočila, tak aj nohou do nej kopol, mávala samozrejme pravidelne modriny. Zranenia po útokoch mohli vidieť syn, dcéra, aj keď je pravdou, že ona už od roku 1993 žije vlastný život, vydala sa. Ďalej sestra C. W. k nej utekala, ona jej zranenia make-upom zakrývala, niekedy tam bola aj jej dcéra X.. Doma jej nikdy nepomáhal s domácimi prácami, až ku koncu, keď dostal trestné oznámenie. Napríklad, keď mali spoločný vchod, toto vždy robila sama. V práci to všetci vedeli, aj susedia to všetci vedeli, ale ľudia sa do toho nechcú miešať.

Potvrdila, že v roku 2008 boli v Bulharsku pri mori, v snahe o záchranu ich manželstva mu sama navrhla, aby šli sami dvaja niekam na dovolenku, no podľa nej to nebola dovolenka, bol to horor. V roku 2009 bola v Aténach na pozvanie syna, ktorý tam bol s priateľkou. V roku 2010 bola na dovolenke v Írsku na pozvanie syna. V roku 2011 bola so sestrou v Bulharsku, platil jej to syn, nakoľko si chcela napraviť dojem z nevydarenej dovolenky v roku 2008. V roku 2012 bola v Írsku na Vianoce, na pozvanie syna. Bola aj v Prahe so synom na víkend v roku 2009.

Poprela, že by mala nejaké zlé vzťahy na pracovisku, boli aj problémy, to bolo spôsobené tým, že mala väčšinou pracovníčky rómskeho pôvodu. Pani U. mala s ňou problém, lebo jej vykrikovala počas pracovnej zmeny, že koľkokrát dá manžela na protialkoholické liečenie a pán V. si ju musel popliesť, pretože ona pracuje a pracovala na inom pracovisku, ako on spomínal. Potvrdila, že s bratom T. X. nemá dobrý vzťah už od roku 1994, so sestrou C. W. vychádzala a vychádza veľmi dobre. Poprela, aby obžalovaný pomáhal pri starostlivosti o dieťa jej netere N. X..

Poškodená k napadnutiu zo dňa 30.9.2011 uviedla, že obžalovaný sa v telefonickom hovore vulgárne vyjadroval na jej adresu, preto sa voči tomu ohradila, že už mu to ďalej nebude trpieť a na to začalo fyzické napádanie, dvakrát ju udrel päšťou do chrbtu, potom do rozkroku, do rozkroku ju aj kopol, kopal a udieral ju päšťami do celého tela, kde ju len trafil. Prosila ho, aby prestal, snažila sa brániť rukami, ktorými si kryla hlavu, na to zazvonil mobil, stihla zakričať, keďže volal syn, že ju bije, zobrala kľúče, mobil

a utiekla von zadným vchodom z paneláku. Obžalovaný vybehol von pred panelák, tam jej mal vulgárne nadávať a naháňať ju. Doteraz si nevie vysvetliť, ako sa jej podarilo ujsť, bola strašne pobitá, všetko ju bolelo. Naháňal ju ešte aj 500 metrov od bytovky. Na to jej zazvonil telefón, volal jej syn, oznámila mu, že ju zbil, on jej povedal, že už volal policajtov, aby sa nebála a má ísť domov. Keď to obžalovaný videl, zľakol sa. Otočil a utiekol preč. Keď prišla pred bytovku, policajti tam už stáli, chcel ju vziať na ošetrovanie, odmietla, bála sa, že keď sa vráti, doma bude ešte horšie. Nasledujúci deň 01.10.2011 šla na pohotovosť, lebo ju všetko bolelo a hneď v pondelok šla za praktickým lekárom, ktorý jej vypísal PN. Následne maródovala od 13.11.2011, avšak už na osteoporózu, teda s iným ochorením nesúvisiacim s útokom manžela.

K skutku zo dňa 13.01.2012 uviedla, v tom čase bola stále na PN, v čase okolo 13.30 hod., keď upratovala na chodbe v skrini, prišiel domov obžalovaný a hneď na chodbe kričal, že čo mu doluje po skriniach a že to je jeho byt, aby vypadla z neho preč. Zatínal päste a kričal, že má prechodný pobyt dole a prstom ukazoval na pivnicu. Na to zúril, poskakoval, búchal nohami, veľmi sa bála. Keď mu povedala, že ide zavolať políciu, tak jej chytil ruku a zabránil jej v tom. Keď ju pustil, opäť sa pokúsila volať a keď to videl, tak sa otočil a odišiel z bytu preč. V telefóne povedala polícii, že na ňu zaútočil a že sa ho bojí, že jej ublíži. Keďže sa ho veľmi bála a vedela, že keď príde domov bude zle, zobrala paplón, lieky, vodu, teplo sa obliekla a rýchlo sa šla skryť do pivnice, tam plakala a bála sa. On nemá kľúče od pivnice, ani nikdy tam za ňou neprišiel. Bola tam asi od 14.00 hod. do 20.30 hod., za ten čas z pivnice vyšla dvakrát až trikrát a to len k schránkam na poštu. Čakala počas celého dňa, že prídu policajti. V čase 20.30 hod., keď kontrolovala schránku, zbadala pred bytovkou policajtov, povedala im, že manžel ju vyhnal z bytu, pričom obžalovaný v tom čase schádzal po schodoch dole vo vchode, oni ju presvedčali, aby šla do bytu. Keď videli, ako sa ho bojí, jeho poslali preč, zobrala si veci a vrátila sa do bytu. Odprevadil ju až do bytu, zamkla sa v spálni. Prišiel domov v čase cca 02.00 hod. ráno.

Poškodená ďalej uviedla, že obžalovaný dňa 11.02.2012 vymenil zámok na dverách v obývačke a túto zamyká, a tiež aj oblepil dvere páskou. Následne dňa 26.4.2012 dokonca vymenil zámok na dverách a opatril ho zámkom FAB. Tým jej obmedzuje užívanie bytu. Odôvodnil to tým, že ona nepotrebuje chodiť na balkón, a že mu miznú osobné veci. Taktiež jej zakázal chodiť do kúpeľne a vytykal jej, že spotrebuje veľa vody.

Ďalej k skutku zo dňa 14.2.2012 uviedla, že obžalovaný v čase 17.00 hod. jej slovne nadával, lebo nebola doma, pričom ona prišla z pivnice, bola po uhorky, vyháňal ju z bytu a so strachom odišla do spálne. No on pokračoval ďalej, veľmi sa bála, preto sa rýchlo obliekla a odišla z bytu. Vonku sa rozhodla, že pôjde na políciu a aj to išla oznámiť. Keď prišla domov, on doma nebol, vrátil sa v noci cca o 01.00 hod. a prišiel s nejakou ženou, bála sa vyjsť zo spálne. On bol s ňou zamknutý v obývačke. Vie, že tým jej ubližuje a robí jej zle.

Uviedla, že dňa 23.02.2012 po pojednávaní na súde ohľadne BSM po príchode domov v čase 15.00 hod. začal jej vulgárne nadávať, vyhrážať sa, že má kamarátov, čo mu všetko vybaví aj zaobstarajú a aj na súde, keďže nesúhlasil s rozhodnutím súdu, že je dôvod na zrušenie BSM. Vulgárne nadával, že je iba kurva a dobrá na jeho servis, že nedostane žiaden majetok a ani peniaze, pričom stačí, keď dostane každý deň po papuli. Obmedzuje jej prístup do obývačky a tým pádom aj na balkón.

Poškodená konštatovala, že zlom na oznámenie týrania nastal potom, čo obžalovaný na základe rozhodnutia súdu opustil ich spoločnú domácnosť. Po upozornení obhajcu, že to bolo v máji v r. 2012, a že od októbra 2011 do spomínaného mája podávala niekoľkokrát oznámenia na polícii či návrhy na súd, sa poškodená opravila, že zlom nastal potom poslednom napadnutí 30.9.2011. Poškodená uviedla, že konečne našla v sebe odvahu, že to týranie ohlási polícii, skôr nemala odvahu, lebo sa jej vyhrážal, že ju zabije. Za každú cenu chcela udržať rodinu, aby deti nevyrastali v detskom domove, preto to neoznámila a nedala žiadosť o rozvod. Bolo to strašné, keď deti plakali. Pri tomto konaní manžela jej nevznikla nikdy žiadna materiálna škoda, preto si ani neuplatňuje nárok na náhradu škody.

Svedkyne T. P. a P. P. (sestry obžalovaného) vypovedali zhodne. Oni neboli svedkom žiadneho napádania, či už slovného alebo fyzického obžalovaného voči poškodenej, taktiež sa im ani ona sama nezdôverila. Ony samé si na nej nevšimli žiadne zranenia, či modriny. Obžalovaného poznajú ako dobrého, robotného človeka, ktorý sa vždy riadne staral o rodinu, práve naopak, ona je podľa nich tá zlá, dokonca hašterivá osoba. Z tohto dôvodu sa ani riadne nestretávali pravidelne. Len z rozprávania

obžalovaného vedia, že toho dňa 30.09.2011 ona napadla jeho a nie on ju, následne sa len bránil. Aj ony sú presvedčené, že si to všetko dopredu naplánovala poškodená spolu so synom tak, aby mohli obžalovaného dostať z bytu, keďže ešte v máji r. 2011 priateľka ich syna Y. G. ml. otehotnela. Jednoznačne prehlásili, že nemajú vedomosť o tom, aby ju v niečom obmedzoval, či jej dokonca v niečom bránil. Podstatnú časť jeho pracovného života prežil mimo domova v zahraničí, chodieval na pridruženú a keď bol doma, tak sa riadne o ňu, o svoju mamu, ako aj rodinu staral. Dokonca T. P. uviedla, že tú dovolenku pri mori v Bulharsku v r. 2008 jej kúpil on a to na jej narodeniny. Podľa nich nič z toho nie je pravda, len sa ho snaží zbaviť sa tak, aby mala byť len pre seba a ich syna, ktorý sa rozhodol vrátiť na Slovensko.

Svedkyňa T. V. (dcéra obžalovaného a nevlastná dcéra poškodenej) uviedla, že nežije s nimi v spoločnej domácnosti prakticky od r. 1993, kedy sa vydala. Preto vypovedala hlavne k tomuto obdobiu. S obžalovaným a poškodenou žila v spoločnej domácnosti od svojich 7 rokov a pozná ich vzťah tak, že poškodená sa určite obžalovaného nebála. Pamätá si, že aj ona ho bila, zlomila na ňom varechu na pranie, či bežne vykrikovala, že sa ho nebojí a urobí s ním poriadky. Ak došlo k hádke, on prvý odchádzal a spravidla odišiel na pivo. Keď bol opitý, tak práve ona ho provokovala, bila ho, on sa začal brániť a pritom ju aj fyzicky napadol. Keďže poškodená nechcela nikam chodiť, tak ich navštevovali stále oni, mala veľmi v obľube knihy, navštevovali ich cez sviatky na prázdniny, počas týchto návštev ale aj počas telefonického kontaktu si nič výnimočne na ich spolužití nevšimla, práve naopak, poškodená často opakovala, že od kedy nepije, tak je to iný človek, lepší, stará sa o rodinu a domácnosť. Ona sama zbadala na správaní poškodenej zmenu už v júni v r. 2011, kedy jej otec sám volal, že nevie, čo sa s ňou deje, lebo prestala s ním rozprávať a že nevie prečo, pričom keď ho pustili z nemocnice, už vtedy sa nerozprávali a nevedela, že bol operovaný. Začala ho obviňovať z nevery, že vodí domov ženy, ona sa začala zatvárať do spálne, nevychádzala a strašne schudla. Obžalovaného hodnotila kladne ako otca a manžela, živiteľa rodiny. Nikdy bezdôvodne matku nenapadol, ale naopak, bolo to vždy potom, čo bol vyprovokovaný. O násilí voči nej nevie ani z jej rozprávania, ako vrela, ona sa ho vôbec nebála. Práve on jej musel stále ustupovať. Po skúsenostiach z telefonátov a návštev, preto nemôže pochopiť, ako môže tvrdiť, že bola týraná, veď práve ona ho trápila. Podľa nej práve poškodená bola tá dominantná vo vzťahu. Ona sama nikdy nevidela na nej známky po fyzickom napadnutí, ako už vrela, potom, čo začal abstinovať, chválila ho, že je to nový človek, správny chlap a o všetko sa postará. O incidente zo dňa 30.09.2011 vie len z rozprávania, obžalovaný jej zavolať, že ho napadla, chytila ho za genitálie a musel sa brániť. Opäť jej uviedol, že nevie čo má robiť, zatvára sa do izby, strašne schudla, podľa nej to robila preto, aby ju zase začal ľutovať, aby ju zase začal prosiť a aby za ňou dolieзал. Pochválila ju, že bola to dobrá gazdina, starala sa o ňu, no podľa nej žila vo vlastnom svete, do ktorého sa sama uzatvárala pri čítaní kníh. Keď prišla z práce a bola nahnevaná, vtedy bola hašterivá, veľakrát ju volali aj s obžalovaným do Bardejova, no ona odmietala k ním chodiť. O domácnosť sa obaja starali spoločne. Obžalovaný sa staral o chlapeckú robotu. Aj si spomína, že keď bolo po rekonštrukcii bytu, ani nevedela, že koľko to stálo, povedala, že to všetko robil a platil on. Poškodená veľmi naviazaná na syna a podľa nej, keď si našiel priateľku a tá dokonca otehotnela, tak sa ako keby dostala na vedľajšiu koľaj. A preto aj ona si myslí, že celé všetko sa to spustilo potom, čo bratova priateľka otehotnela a oni sa rozhodli, že budú bývať na Slovensku.

Svedkyňa C. W., sestra poškodenej a jej dcéra svedkyňa N. X., neteť poškodenej, taktiež vypovedali v podstate zhodne. Ani ony neboli priamo účastné toho, aby obžalovaný fyzicky či slovne poškodenú napádal, to všetko vedeli len z jej rozprávania, potvrdili však, že videli na nej modriny, kde im vrela, že tieto jej spôsobil obžalovaný fyzickými útokmi. Tieto jej C. W. aj s dcérou sa snažili zakryvať make-upom. Z jej rozprávania vedia o tom, že obžalovaný jej zakazoval stretávať sa s ňou, preto sa stretávali vonku, resp. keď ona prišla k nej na návštevu. Jeho poznajú ako agresívneho a vulgárneho človeka. C. W. napr. uviedla, že keď išli z práce, ona pracovala v tej istej fabrike ako poškodená, poškodená stále musela utekať rýchlo domov, lebo keď len trochu meškala, tak už bolo zle a nasledujúci deň prišla s modrinami. Často jej rozprávala, že ako ju bije, ponižuje a vyhráža sa zabitím. Aj ona potvrdila, že obžalovaný od r. 1999 už nepije. K vulgárnemu správaniu obžalovaného mala takú skúsenosť, že v marci r. 2011, keď odviezol syna na letisko do Poľska a vracali sa späť, tak po ceste riadil auto tak rýchlo, že sa obe strašne báli a pritom im vulgárne nadával a kričal, že ich zabije. Báli sa, lebo vedeli, že má zbraň. K samotnému incidentu zo dňa 30.09.2011 len uviedla, že všetko vie z rozprávania poškodenej, dozvedela sa to cez facebook od jej syna, na druhý deň bola zhrozená z toho, že ako bola veľmi pobitá, preto ju prehovorila, aby šla na ošetrovanie a podala trestné oznámenie. Aj ona má vedomosť, že poškodená minimálne raz týždenne prespávala v pivnici, preto sa chodievala k nej sprchovať, lebo smrdela od

zemiakov. Vie od nej, že spoločné peniaze použil na kúpu auta, síce nevidela nikdy, aby ju bil, ale videla, že mala vytrhané vlasy na hlave. Napokon uviedla, že odkedy obžalovaný nepožíval alkoholické nápoje, sa nevedela ani vyjadriť k intervalom, kedy mala mať modriny a zopakovala, že nikdy nič nevidela, vie to len z rozprávania. Popierala, aby sa obžalovaný podieľal na starostlivosti o dieťa jej dcéry N. X.. Aj N. X. len doplnila, že všetko vie len z rozprávania poškodenej. Aj napriek tomu rozprávala o konkrétnych situáciách, ako sa jej mal vyhrážať, zakazovať styk s rodinou, strkať do nej, úmyselne popáliť horúcou vodou, všetko však vedela len z rozprávania a ona sama nič nevidela. Taktiež poprela, aby sa obžalovaný staral o jej dieťa, keď chodievala do práce.

Svedok Y. G. ml. (syn obžalovaného a poškodenej) uviedol, že mal veľmi zlý vzťah s otcom, lebo 30 rokov ubližoval mame. Súd poukazuje na to, že celá jeho výpoveď z prípravného konania predstavuje vlastne prepis jeho písomného vyjadrenia adresovaného e-mailom Centru právnej pomoci vo Svidníku zo dňa 29.01.2012. Z tohto jeho vyjadrenia, ktoré predstavuje obsah jeho výpovede vyplýva, že opisuje predovšetkým obdobie pred abstinenciou obžalovaného (pred rokom 1999), to však nie je predmetom obžaloby. Sám priznal, že otca videl poslednýkrát opitého pred 13 rokmi, približne od r. 2004. On je doma maximálne dvakrát až trikrát do roka, dokonca v r. 2005 doma nebol ani raz a od r. 2006 sa dlhodobo zdržiava pracovne v Írsku a domov chodieval maximálne dvakrát do roka. Potvrdil, že potom čo obžalovaný abstinuje, on sám nevidel, aby ju fyzicky napadol a sám na hlavnom pojednávaní vypovedal len vyslovene na otázky súdu, či strán konania. Sám spontánne vypovedať o správaní sa obžalovaného voči poškodenej nevedel. Obžalovaný ju mal ponižovať tak, že jej vravel, že je hlúpa, že nič nevie, že je neschopná, reagoval pohrdavo tak, že správal sa k nej ako k slúžke, keď prišla z práce, stále ju držal v pohybe, musela variť, upratovať, napr. keď ležal v nemocnici, tak mu musela každý deň navariť, priniesť a potom mohla odísť. Nevnímal, keď sa sťažovala, že ju niečo bolí, schody, vchod, či spoločné priestory vždy umývala mama sama, pričom nie len mama, ale aj im sa vyhrážal, že ich zabije. Jej sa vyhrážal napr. vtedy, keď povedala, že podá návrh na rozvod. Odopieral jej oddych tak, že keď si chvíľku zdriemla, hneď ju budil. Na dovolenke musela vždy všetko chystať ona, variť, prať. Strašil ju tak, že počkal v byte za rohom a vystrašil ju. K ďalším udalostiam uvedeným v obžalobe v období od 13.01.2012 - 23.02.2012 sa vyjadriť nevedel. Sám priznal, že cca od r. 1998, kedy mal 18 rokov sa snažil byť doma minimálne a snažil sa pracovať mimo miesta bydliska a to hlavne od r. 1999. Keď aj domov prišiel raz za tri mesiace, tak to vždy plánoval tak, aby s otcom nebol spoločne doma. Jednoducho povedané od r. 1999 sa s otcom a mamou stretol v spoločnej domácnosti trikrát, maximálne štyrikrát do roka. Od r. 2006 je dlhodobo v zahraničí, doma je maximálne dvakrát do roka. Priznal preto, že v tomto období nebol svedkom negatívneho správania sa obžalovaného voči poškodenej. Aj keď mal chodiť po mamu do pivnice, nemá vedomosť o tom, že kto je vlastníkom susediacej pivnice. Poslednýkrát videl fyzické napadnutie obžalovaného voči poškodenej niekedy v r. 1998, kedy ho následne odviezol na protialkoholické liečenie, od vtedy ho opitého nevidel. Potvrdil, že na letisko do Poľska ho pravidelne vozieval, ale aj privádzal obžalovaný. Priznal, že chodievali aj s mamou spolu na rybačky, tam sa nič nedialo, dával si pozor, taktiež si spomína, že mama veľa čítala, chodievala aj do knižnice a v súvislosti s tým nevedel vysvetliť, ako jej mohol teda obžalovaný odopierať oddych. Priznal, že obžalovaný časť peňazí, ktoré zarobil, dával na domácnosť. Nevedel vysvetliť, prečo si myslí, že obžalovaný je gambler, keďže nemal vedomosť o tom, že obžalovaný vždy prestávkovoval, či prehral všetky peniaze na automatoch. S otcom nemá žiadny vzťah.

Bezprostrední susedia z bytovej jednotky, či už z vchodu, či priamo z poschodia, T. J., T. U., T. H., T. G., T. X., H. P., či manželka T. a T. I. uviedli, že oni nemajú žiadnu vedomosť o tom, aby sa obžalovaný správal nejako zle k poškodenej. Nikdy nič podozrivé nepočuli a nevedia o tom ani z počutia, taktiež nevideli na poškodenej žiadne zranenia, či modriny, nebolo počuť hluk a už vôbec nemajú žiadnu vedomosť o tom, aby poškodenej pravidelne, či dokonca dlhodobo spávala v pivnici. Oboch vnímali ako normálny manželský pár a preto si ani nevedia vysvetliť, že prečo sa rozvádajú, či dokonca, že obžalovaný ju mal týrať.

Svedok L. L. nič podstatné k skutku neuviedol, nemá vedomosť o spolužití obžalovaného a poškodenej. Má zato, že títo žili riadne. Obžalovaného pozná ako dobrého chlapa, on sám už minimálne 6 rokov vo Svidníku nebýva. Priateľ obžalovaného T. P. potvrdil, že aj poškodenej chodievala s obžalovaným na rybačku na Domašu, prespávali tam, vnímal ich ako riadny manželský pár, nevšimol si žiadne problémy.

Boli vypočuté aj spolupracovníčky poškodenej z odevnej spoločnosti, v ktorej pracovala celý produktívny život, a to B. K., R. T. a O. U., to aj v čase rozhodnom ako majsterka výroby na konkrétnej zmene. Tieto jednoznačne potvrdili, že nič si na nej nevšimli, žiadne zranenia nevideli a boli prekvapené, že sa

rozvádajú. Ona ho v práci, keď už sa vôbec s nimi bavila, vždy chválila. Ony samé ju vnímali ako veľmi prísnu, panovačnú a hašterivú nadriadenú. Vedela si na človeka tzv. zasadnúť.

Aj jej bývalý nadriadený, v tom čase výrobný riaditeľ P. V. len pripomenul, že aj na príhovor obžalovaného jej manžela, s ktorým sa poznajú dlhé roky, ale aj kvôli jej pracovitosti a zodpovednému prístupu k plneniu si pracovných povinností, zo svojej pracovnej pozície ovplyvnil to, že ona sa stala majsterkou výroby. Následne však toto svoje rozhodnutie oľutoval, keďže bol neustále problém s medziľudskými vzťahmi medzi poškodenou a hlavne jej podriadenými, ale aj jej kolegami, vedúcimi pracovníkmi. O osobnom živote obžalovaného a poškodenej nemá žiadnu vedomosť.

Svedkyňa Z. L., ktorá pracovala v odevnej firme asi v r. 2005 jeden rok, uviedla, že poškodená nebola jej nadriadenou a len sa stretávali pri výmene zmeny a to jedenkrát až dvakrát do týždňa. Jedine ona uviedla, že sa jej „zdalo“, že mala modrinu na pravom líci, taktiež si všimla, že podľa nej bezdôvodne často nosila šatky na krku. Ona sama nič konkrétne nevidela, ale vie z rozprávania kolegyň v práci, tzv. „šuška sa“, že poškodenú manžel bije, keď potom v jeseni r. 2014 pracovala ako čašníčka v pohostinstve Družba, tak obžalovaný pod vplyvom alkoholu, ktorý požíval v nadmernom množstve, sa mal chváliť pred ostatnými ako bil bývalú manželku, ako ju kopal, škrtil a vie od jeho brata, že nakoniec skončil na psychiatrii.

Brat poškodenej T. X., s ktorým sa poškodená nerozpráva už minimálne od r. 1999, uviedol, že pokiaľ on má vedomosť, tak obžalovaný sa voči poškodenej nesprával zle, žili riadny život, dokonca obžalovaný mu chodil pomáhať, keď staval dom, poškodenú však pozná ako zlú, hašterivú, manipulatívnu osobu, ktorá si vymyslí hocičo, len aby dosiahla svoje.

Svedkyňa T. Q. W., ich spoločná rodinná známa, tá obžalovaného spoznala pri jeho účasti na sedeniach klubu abstinentov v Bardejove, ktorého ona je vedúca a to minimálne 5 či až 7 rokov dozadu. Poznala ich ako manželov, ktorí majú harmonické manželstvo, nemala žiadnu vedomosť o negatívnom správaní sa obžalovaného voči poškodenej, na nej si nič nevšimla a nevie o ničom ani z počutia. Ona sama pozná obžalovaného ako ústretového, pracovitého, otvoreného človeka, pričom priznáva, že mal by byť menej zbrklý a výbušný. O incidentoch zo dňa 30.09.2011 a zo dňa 13.01.2012 vie z jeho telefonátov a okrem iného aj ona mu radila, aby to oznamoval na polícii, keďže poznala ich spolužitie, nikdy by ju nenapadlo, že tento vzťah skončí takto, že jedným obvinením bude zničený život toho druhého.

Z odborného vyjadrenia MUDr. Martina Kováča, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vypracovaný ku dňu 25.11.2011 je zrejmé, že poškodená utrpela pomliaždenie a krvné podliatiny oboch predlaktí, pomliaždenie a krvnú podliatinu prednej plochy hrudníka vľavo, pomliaždenie a krvné podliatiny sedacej oblasti obojstranne, pomliaždenie ľavého kolena. Z medicínskeho hľadiska ide o poranenie ľahké, pričom k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 5 až 6 dní, pričom tomuto by zodpovedala predpokladaná doba práceneschopnosti. Vyššie popísané poranenia boli s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobené tupými predmetmi o užšej a širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na uvedené oblasti malou silou a prudkosťou. Mohlo sa tak s najväčšou pravdepodobnosťou stať pri viacerých úderoch do uvedených oblastí otvorenou i zatvorenou dlaňou (päťou) spôsobené druhou osobou, ako aj pri kopnutí nohou druhej osoby do oblasti trupu a ľavého kolena. Zranenia poškodenej mohli vzniknúť tak, ako to menovaná uviedla, avšak je možné predpokladať, že poškodenou uvádzaný kopanec a úder päťou do oblasti rozkroku nemohol byť veľkej intenzity z dôvodu, že pri podrobnom gynekologickom vyšetrení vonkajších pohlavných orgánov poškodenej neboli zistené nijaké poranenia. V danom prípade útok nesmeroval proti niektorému zo životne dôležitých orgánov a nevznikalo nebezpečenstvo poškodenia životne dôležitých orgánov.

Zo záverov znalca z odboru psychológie PhDr. Dezidera Kolaja vyplýva, že celkové rozumové výkony poškodenej boli v tom čase v pásme priemeru (znalecký posudok vypracovaný ku dňu 23.11.2011 na základe uznesenia povereného príslušníka PZ zo dňa 04.11.2011, sp. zn. ORP-367/SK-SK-2011). Psychická funkcia výkonnosti pamäte v tom čase priemerná tzv. skoré lži u menovanej v tom čase neprekračujú vekovú normu, v tom čase bola schopná správne vnímať prežitú udalosť, tieto si v pamäti zafixovať a následne ich spoľahlivo reprodukovať. Na základe toho označená ako primárne vierohodná osoba. Nebola spozorovaná snaha, motivácia zo strany poškodenej účelovo a bezdôvodne poškodiť podozrivého. V čase činu bola precitlivelou a úzkostlivou osobou s nízkym sebavedomím, pretože sa jej často vyhrážal, ponižoval ju ako ženu, vulgárne jej nadával a stresoval ju, cca mesiac

a po od skutku zo dňa 30.09.2011 boli u poškodenej zistené nespracované záporné emócie - pocity poníženia a strachu voči osobe manžela, pocity ľúlosti, krivdy, sklamania z manželského spolužitia, v tom čase bola menovaná duševne ubolenou osobou s emocionálnymi problémami. Všetky uvedené prejavy poškodenej sú dôsledkom konania obvineného, pričom kvalita života, jeho narušenia, stupeň hodnotený ako stredný stupeň psychického utrpenia s trvalými následkami pre ďalší život poškodenej. Neodporučil konfrontáciu poškodenej s obžalovaným v tom čase. U poškodenej bol teda zistený stredný stupeň dopadu domáceho násilia na jej psychiku. Boli zistené prejavy syndrómu týranej a ohrozovanej osoby, strata psychickej pohody a pozitívnych citov menovanej, ktorá je nahradená smútkom, strachom a stratou radosti zo života, narušená kvalita jej života, znížené sebavedomie a stredný stupeň psychického utrpenia, psychické prežívanie plne pocitov ľúlosti, krivdy, sklamania z manželského života, neistoty a duševnej ubolenosti. Tieto psychické prejavy s vysokou pravdepodobnosťou súvisia s konaním podozrivého voči jej osobe. Nebol zistený sklon ku konfabuláciám.

Vzhľadom na námietku obhajoby voči osobe znalca PhDr. Dezidera Koľaja, ktorý podľa jej zistení nebol kompetentný na vypracovanie predmetného znaleckého posudku, keďže tento je znalcom, ako je zrejme zo zoznamu znalcov Ministerstva spravodlivosti z odboru psychológia, poradenská psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a znalecké dokazovanie malo byť podľa obhajoby vykonané znalcom z odvetvia klinická psychológia dospelých, čo má vyplývať aj z inštrukcie Ministerstva spravodlivosti SR č. 7/2009, písomného odborného stanoviska MS SR, odboru znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti zo dňa 17.9.2014 č. 42781/2014/15, bola teda do konania pribratá znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých PhDr. Katarína Petrová.

Zo záverov znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých PhDr. Kataríny Petrovej vyplýva, že poškodená je spoľahlivou osobou pre priemernú schopnosť zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, avšak s prihliadnutím na to, že časom presnosť reprodukcie klesá, je skreslená tzv. spomienkovým klamom, kedy si z prežitých udalostí pamätá len udalosti spojené so silným emocionálnym prežitkom, buď pozitívnym, alebo negatívnym, pričom tieto emócie môžu mať dopad na čiastočné zveličenie popisovaných faktov, táto tendencia sa však u poškodenej nepreukázala. Samu seba vníma ako osobu nedružnú, nespoločenskú, ťažšie nadväzujúcu kontakty, počas vyšetrenia sa prejavila ako nedôverčivá, senzitívna, až paranoidná s pocitmi krivdy, s presvedčením, že ľuďom sa nedá veriť. Nebolo zistené zvýšené skóre ľži, ktoré by vyvolávalo podozrenie na nižšiu dôveryhodnosť poškodenej. Boli však zistené podozrenia na neurotickú organizáciu osobnosti, čo môže spôsobovať prehliadanie maličkostí v sociálnych a interpersonálnych situáciách. Tento štýl prežívania poukazuje na malú adaptívnu flexibilitu a menšiu konzistentnosť a predvídateľnosť správania sa poškodenej. V čase vyšetrenia neboli preukázané prejavy prežívania výraznejšej psychickej tiesne, či emočného stresu. Má záujem o druhých, ale má nízku schopnosť vytvárať blízke, intímne a vzájomne podporné vzťahy s druhými, nakoľko ako sama mala uvádzať, je nastavená vzťahovačne a podozrievavo. V čase vyšetrenia je schopná správne vnímať, zapamätať, vybaviť si a správne reprodukovať prežitú udalosť vo všeobecnosti, samozrejme berúc do úvahy kvantitatívny pokles spomienok zodpovedajúci populačnému priemeru vo vzťahu ku konkrétnym spomienkam so spolužitia s obžalovaným. Avšak ani časový odstup nespôsobuje stratu spomienok a to predovšetkým, ak ide o spomienky traumatické, t.j. spojené so silným emočným prežívaním. Nebolo zistená tendencia nadmerne skresľovať prežitú okolnosť, ktoré interpretuje, aj keď aj tie môžu byť v rámci spomienok spojených so silnými negatívnymi emóciami mierne skreslene v zmysle zveličenia. Vzťah k obžalovanému má jednoznačne negatívny a odmietavý. Nebolo však zistené, aby jej správanie a postoje voči obžalovanému preukazovali nejaký skrytý zámer mať snahu neopodstatneného poškodenia obžalovanému. Tento jej negatívny postoj voči nemu zodpovedá ňou popísanému spolužitiu s obžalovaným a mierou jej subjektívneho utrpenia v tomto spolužití. K jej psychickému stavu v čase rozhodnom teda v rokoch 2002 až 2012 sa znalkyňa pre odstup času vyjadriť nevedela a odkázala na závery znaleckých posudkov znalcov už spomínaného PhDr. Dezidera Koľaja z odboru psychológia a MUDr. Mikulu a MUDr. Moravčíka z odboru psychiatria. Sklony ku konfabulácii, či k bánej živosti sa neprejavili. Vzhľadom k zistenej štruktúre osobnosti je možné uvažovať však o tendencii čiastočného zveličovania prežitých negatívnych a emočne nabitých udalostí. Vzhľadom na značný časový odstup od prípadných inkriminovaných udalostí nie je možné sa vyjadriť jednoznačne do akej miery je tento stav determinovaný tým, že poškodená bola v minulosti vystavená dlhodobému domácemu násiliu (pokiaľ sa dialo). Syndróm týranej osoby nie je samostatná nozeologická jednotka a môže sa prejavovať širokou škálou rôznych psychických a sociálnych prejavov. S poukazom na to, že poškodená už viac ako dva roky nežije s obžalovaným v spoločnej domácnosti a tým už nie je po dlhšiu

domu vystavovaná prípadnému domácemu násiliu, preto v čase vyšetrenia prípadné príznaky týranej osoby sa výrazne zmiernili, či dokonca už vymizli.

Vzhľadom k záverom uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 2To/34/2015-639 zo dňa 9.12.2015 súd požiadal znalkyňu PhDr. Katarínu Petrovú o vypracovanie dodatku k znaleckému posudku č. 1/2015 a to tým spôsobom, že jej zaslal výsledky psychodiagnostických metód vypracovaných znalcom PhDr. Deziderom Koľajom, ktoré získal pri znaleckom vyšetrení poškodenej Q. G. v dňoch XX. a XX.XX.XXXX s tým, aby na základe týchto výsledkov posúdila, či v čase vyšetrenia poškodenej znalcom PhDr. Deziderom Koľajom existoval u poškodenej syndróm týranej osoby, prípadne odznievajúci syndróm poruchy týranej osoby. Znalkyňa PhDr. W. G. tento dodatok nevypracovala s poukazom na to, že jej postavenie znalca ju neoprávňuje sa vyjadrovať k znaleckému posudku iného znalca a túto legislatívnu možnosť má len znalecký ústav v odbore psychológie. Ďalej uviedla, že znalec PhDr. Dezider Koľaj neuviedol vo svojom posudku, aké psychodiagnostické metódy použil, aké kvantitatívne a kvalitatívne výsledky a skóre v nich dosiahol a na základe akých zistení sa rozhodol pre svoje závery. Z tohto dôvodu sa nie je možné vyjadriť k oprávnenosti jeho záverov. V súvislosti podanou žiadosťou súdu o vypracovanie dodatku k znaleckému posudku, uviedla, že nie je možné potvrdiť, ale ani vyvrátiť, že či u poškodenej existoval syndróm týranej osoby v čase vyšetrenia iným znalcom. Je len možné (znalecký ústav) vyjadriť sa k profesionalite, spoľahlivosti a objektivite posudku, ktorý bol v tom čase na menovanú vyhotovený.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie MUDr. Kamila Mikulu a MUDr. Kvetoslava Moravčíka vypracovaného ku dňu 29.04.2012 vyplýva, že obžalovaný netrpel ani v čase spáchania inkriminovaného skutku duševnou chorobou vo vlastnom slova zmysle, t.j. psychózou. Jedná sa u neho o anomálnu osobnosť, emočne nestabilnú a paranoidnú. V tom čase nebol závislý od alkoholu, či inej návykovej látky, z toho dôvodu bez návrhu na nariadenie ochrannej liečby žiadneho druhu. Nejednalo sa o patologickú opitnosť. V tom čase netrpel takou psychickou poruchou, ktorá by podstatným spôsobom znižovala úroveň jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností. Bol schopný v tom čase chápať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania, nakoľko mal zachované rozpoznávacie schopnosti a mohol svoje konanie ovládať. Bol schopný správne vnímať, zapamätať si a neskôr aj reprodukovať prežité udalosti a teda aj vnímať zmysel trestného konania.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie MUDr. Kamila Mikulu a MUDr. Kvetoslava Moravčíka vypracovaného ku dňu 25.11.2012 na základe uznesenia vyšetrovateľa OR PZ, odbor kriminálnej polície zo dňa 26.10.2012 ORP-253/OVK-SK-2011 vypracovaného k osobe poškodenej Q. G. vyplýva, že táto v minulosti netrpela a ani v súčasnej dobe netrpí duševnou chorobou vo vlastnom slova zmysle, pričom ide u nej o duševnú poruchu postraumatickú stresovú poruchu - odznievajúcu, je to porucha prechodná, nie trvalá. Je schopná správne vnímať a vypovedať, nemá tendencie ani sklony k vymýšľaniu. S odkazom na závery jej psychologického vyšetrenia opierajúc sa o závery tohto vyšetrenia, ako aj vyšetrenia psychiatrického bolo zistené, že táto nemá tendencie ku skresľovaniu inkriminovaných okolností a ani nemá sklony ku konfabuláciám. Nebola zistená snaha poškodiť obžalovanému, oznámila to preto, že nevládala ďalej trpieť správanie voči nej, chcela zmeniť doterajší spôsob svojho života. Bolo zistené, že u poškodenej sa jedná o odznievajúcu postraumatickú stresovú poruchu, ktorú možno pripodobniť syndrómu týranej osoby, ktorý však nie je medicínskou kategóriou, pričom jej psychický stav bol v príčinnej súvislosti s konaním a správaním sa jej manžela voči nej v inkriminovanej dobe.

Z lekárskeho správ je zrejmý psychický ako aj zdravotný stav poškodenej v období po podaní trestného oznámenia, taktiež doba, po ktorej jej bola vystavená PN. Z fotodokumentácie predloženej sestrou poškodenej C. W. sú zrejme zranenia v podobe hematómov, ktoré boli u nej zistené po incidente dňa 30.09.2011.

Z rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 02.10.2012, sp. zn. XP/XX/XXXX, právoplatný dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že manželstvo poškodenej a obžalovaného bolo rozvedené.

Z uznesenia Okresného súdu Svidník zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XC/XX/XXXX v spojení s uznesením W. súdu v L. zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XCo/XXX/XXXX je zrejmé, že bolo predbežným opatrením rozhodnuté o tom, že obžalovaný nesmie vstupovať do ich spoločného bytu v mieste trvalého bydliska na ul. L. P. č. XXX/X vo U..

Zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. C.-P-XXX/PP-SK-XXXX OO PZ vo U. je zrejmé, že poškodená oznámila, že v čase okolo 18.00 hod. po hádke s manželom, ktorý jej vulgárne vynadal, ju následne fyzicky napadol tak, že ju raz kopol do oblasti rozkroku a do ruky, následne odišiel z domu na neznáme miesto. Uviedla, že jej nebolo spôsobené žiadne zranenie, nechce ísť na ošetrovanie a nechcela byť ani upovedomená, že ako bolo s oznámením naložené. K tomuto oznámeniu podal vysvetlenie obžalovaný dňa 17.10.2011 s tým, že manželka mu začala vyčítať neveru, ona napadla jeho, chytila ho za genitálie v oblasti rozkroku, kopla ho do brucha, on bol napadnutý a iba sa bránil. Je po dvoch vážnych operáciách, aj napriek tomu ho ona podozrieva z nevery, všetko si to na neho vymýšľa a chce sa pomstiť. Potvrdil, že bol po útoku zo dňa 30.09.2011 na ošetrovaní na LSPP v NsP vo Svidníku, keďže utrpel drobné zranenia.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2016 odmietol vykonať dokazovanie ktoré navrhol prokurátor, a to pribratie znaleckého ústavu, ktorý by sa vyjadril k znaleckému posudku PhDr. Dezidera Koľaja. Vzhľadom k záverom Krajského súdu v Prešove v uznesení č.k. 2To/34/2015-639 zo dňa 9.12.2015 je zrejmé že znalec PhDr. Dezider Koľaj nebol kompetentný na podanie znaleckého posudku. Ďalej je z odpovede znalkyne PhDr. Petrovej nažiadosť súdu o vypracovanie dodatku k posudku zrejmé, že nie je možné potvrdiť, ale ani vyvrátiť skutočnosť či u poškodenej existoval syndróm týranej osoby iným znalcom a znalecký ústav sa môže vyjadriť len k profesionalite, spoľahlivosti a objektivite posudku, ktorý bol v tom čase na poškodenú vyhotovený. Ani prípadné potvrdenie profesionality, spoľahlivosti a objektivity posudku vypracovaného PhDr. Deziderom Koľajom znaleckým ústavom by podľa názoru súdu nemohlo viesť k tomu, že tento znalecký posudok by bolo možné považovať za dôkaz použiteľný v tomto trestnom konaní, t.j. aby znalecký ústav „zhojil“ uvedené nedostatky znaleckého posudku jeho spätnou verifikáciou. Opačný názor by znamenal, že posudky by mohli byť vypracovávané znalcami (prípadne aj osobami, ktoré nie sú zapísané v zozname znalcov) z nepríslušných odborov alebo odvetví v prípadoch, keď pre posúdenie danej odbornej otázky sú dostupní znalci z príslušného odboru alebo odvetvia (čo bol aj tento prípad) bez akýchkoľvek následkov vo vzťahu k použiteľnosti takéhoto dôkazu v trestnom konaní. Nie je možné pripísať na ťarchu obžalovanému, keď takýmto spôsobom pochybili orgány činné v trestnom konaní, t.j. ak v prípravnom konaní pribrali znalca z nepríslušného odvetvia (v danom prípade klinická psychológia detí), hoci boli k dispozícii znalci z príslušného odvetvia (klinická psychológia dospelých). Vzhľadom na vyššie uvedené by bolo pribratie znaleckého ústavu do konania neúčelné.

Súd vykonal rozsiahle dokazovanie, ktorého výsledkom boli vyprodukované dve skupiny dôkazov navzájom si odporujúcich a to jednak výpovede obžalovaného, poškodenej, svedkov a na druhej strane znaleckého dokazovania z odboru psychiatria a psychológie.

Poškodená Q. G. vypovedala niekoľkokrát, jednotlivé incidenty zo dňa 30.09.2011 a 13.01.2012 pri svojich ďalších výpovediach zásadným spôsobom dopĺňala a rozširovala o skutočnosti a udalosti, ktoré mali predchádzať samotným skutkom, ako aj ktoré nasledovali po týchto skutkoch, no nič zásadné pre ustálenie skutkového stavu nepriniesli, práve naopak, jej výpovede sa stávajú zmätočnými obsahujúcimi obrovské množstvo rôznych informácií o skutkových okolnostiach, ktoré si aj navzájom napokon odporovali. Tvrdila neustále, že bola systematicky napádaná obžalovaným bez prestania, pričom niekoľkokrát zopakovala, že od r. 1999 ju už ani raz až do 30.09.2011 fyzicky nenapadol. Niekoľkokrát spomínala, že jej prechodným pobytom bola pivnica, no sama nemala vedomosť o tom, kto je majiteľom susedných pivníc. Sám obžalovaný, ako aj svedkyňa V. potvrdili, že ona sa bála tmy a myší v pivnici, v živote tam nechodila, nie ešte to, aby tam aj prespávala. Za celé tie roky nikto zo susedov si nevšimol, aby v pivnici prespávala a už vôbec nie, aby ju mal takýmto zásadným a trýznivým spôsobom napádať, či už fyzicky alebo psychicky týrať. Sama priznala, že od r. 2008 do r. 2011 bola niekoľkokrát pri mori, či na dovolenkách, ktoré trávila so synom, so sestrou, v jednom prípade dokonca s obžalovaným v r. 2008. Súčasne súd poukazuje na to, že je neobvyklé, aby pri výsluchu svedkov, osoba, ktorá je v postavení obeť týrania, na určité skutočnosti z obdobia rozhodného bola tak presne pripravená, napr. konfrontovala svedkyňu V., keď tá uviedla, že obžalovaný jej volal asi 2 týždne po incidente, ona hneď predložila súdu podrobný výpis hovorov, kedy a komu volal. Poškodená zase, keď svedkyňa V. uviedla, že asi deň, či dva pred incidentom 30.09.2011 volala s obžalovaným, predložila súdu opäť záznam, resp. papierik rukou písanými poznámkami obžalovaného, kedy bol na Domaši. Ďalej keď svedok Y. G. ml. uviedol, že spolu s otcom podávali tikety v stávkovej kancelárii, ona hneď predložila súdu zozbierané tikety za obdobie od mesiaca február až do mája 2012, ktoré nechával obžalovaný doma na stole. Toto jej správanie, vyslovene javiace známky sledenia, aj potvrdzuje vyjadrenie obžalovaného

a obavy, že ho od určitého obdobia sledovala, taktiež, že sa mu strácali osobné veci a z toho dôvodu najsamprv sa zamykal do obývačky a pri odchode z bytu túto zamykal a oblepil páskou a následne aj vymenil zámok na dverách do obývačky, keďže mu aj naďalej mizli osobné veci. Svedkyne C. W. a N. X. k samotným skutkom nič podstatné neuviedli, napokon uviedli, že všetko vedia len z rozprávania poškodenej a to predovšetkým v prípravnom konaní. Podrobne a rozsiahlo popisovali, že ako mal obžalovaný týrať poškodenú. Aj svedok Y. G. ml. priznal, že sa prakticky odvolal na svoje písomné vyjadrenie pre civilné konanie poškodenej s obžalovaným, to bolo následne doslovne prevzaté do jeho výpovede v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní nebol sám schopný spontánne popísať správanie sa obžalovaného voči poškodenej, ktoré by malo znaky týrania, súčasne priznal, že od r. 1999 sa doma ani riadne nezdržiava, len minimálne.

V zrušujúcom uznesení krajský súd okresnému súdu vytkol to, že prvostupňový súd síce hodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo, no v rozsudku absentujú úvahy vo vzájomných súvislostiach. Z rozsudku nebolo zrejmé, akým spôsobom sa prvostupňový súd vysporiadal so závermi znalcov z odboru psychológie a psychiatrie a to predovšetkým so záverom existencie syndrómu týranej osoby a existencie postraumatickej stresovej poruchy. Odvolací súd taktiež uložil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie či už výsluchom alebo doplnkom znaleckého posudku znalkyne PhDr. Kataríny Petrovej, ktorá sa mala po oboznámení s testami, na ktoré poukázal znalec PhDr. Dezider Koľaj a s výsledkami týchto testov, vyjadriť k tomu, či v čase vyšetrenia PhDr. Koľaja boli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že u poškodenej existoval syndróm týranej osoby.

K znaleckému posudku PhDr. Dezidera Koľaja predloženého dňa 24.11.2011 súd považuje za potrebné uviesť, že práve tento znalecký posudok konštatoval existenciu syndrómu týranej osoby u poškodenej a aj na jeho základe bolo voči obžalovanému vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Vzhľadom na výsledky dokazovania ako aj názoru Krajského súdu v Prešove vyslovenom v uznesení zo dňa X.XX.XXXX, sp. zn. XTo/XX/XXXX-XXX, tento znalecký posudok vypracoval znalec, ktorý na vypracovanie tohto znaleckého posudku nebol kompetentný. Súd tak na základe pokynu krajského súdu požiadal znalkyňu PhDr. Katarínu Petrovú, teda znalca, ktorý má potrebnú kvalifikáciu, na vypracovanie dodatku k znaleckému posudku, aby na základe výsledkov psychodiagnostických metód vypracovaných znalcom PhDr. Deziderom Koľajom, ktoré získal pri znaleckom vyšetrení poškodenej, zistila, či v čase vyšetrenia u PhDr. Dezidera Koľaja boli zistené skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že u poškodenej existoval syndróm týranej osoby, prípadne odznievajúci syndróm poruchy týranej osoby. Uvedená znalkyňa odmietla vypracovať dodatok k znaleckému posudku, nakoľko znalec neoprávňuje vyjadrovať sa k znaleckému posudku iného znalca. Navyše nie je možné sa vyjadriť k oprávnenosti záverov znalca PhDr. Dezidera Koľaja, nakoľko v posudku neuviedol aké psychodiagnostické metódy použil, aké kvantitatívne a kvalitatívne výsledky a skóre v nich dosiahol a na základe akých zistení sa rozhodol pre svoje závery. Ďalej uviedla, že nie je možné potvrdiť, ale ani vyvrátiť, či u poškodenej existoval syndróm týranej osoby v čase vyšetrenia iným znalcom. Z uvedeného vyplýva, že tento posudok bol vyhotovený znalcom, ktorý nemal oprávnenie na jeho vyhotovenie a ani výsledky, ktoré pri tom získal, nie je možné použiť na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku kompetentným znalcom. Navyše je potrebné uviesť, že v danej veci bolo uznesením Obvodného oddelenia PZ vo Svidníku ČVS:ORP-XXX/SK-SK-XXXX zo dňa X.XX.XXXX začaté trestné stíhanie len „vo veci“ pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona bez toho, aby bolo voči obžalovanému vznesené obvinenie, aj keď v predmetnom uznesení zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že skutok mal spáchať konkrétny páchateľ označený ako „doposiaľ nestotožnená osoba vystupujúca pod menom Y. G.“. Teda v danej veci nebolo vznesené obvinenie podľa § 206 Tr. poriadku aj keď bol páchateľ známy, jednoznačne špecifikovaný a nezameniteľný. Obžalovaný sa tak nemal možnosť k danému znaleckému posudku vyjadriť, pričom nemohol sám namietat osobu znalca. Navyše znalec vypočul v danom posudku len poškodenú a nemal dostatočné informácie o spolužití obžalovaného a poškodenej. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX (zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 2/2016 pod č. 19) „Účelom a zmyslom procesného inštitútu začatia trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. por. je, aby orgány prípravného konania (§ 10 ods. 1 Tr. por.) mohli vykonávať procesne použiteľné úkony podľa Trestného poriadku smerujúce k zisteniu páchatela trestného činu a ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe hneď, ako to odôvodňuje dôkazná situácia. Je neprípustné viesť trestné stíhanie len „vo veci“ pri splnení podmienok (aj) § 206 ods. 1 Tr. poriadku, teda so zjavným a jednoznačne špecifikovaným a nezameniteľne známym páchatelom, eventuálne tiež označeným v uznesení o začatí trestného stíhania

menom, priezviskom, prípadne aj adresou bydliska, bez toho, aby zároveň bolo vznesené aj obvinenie tejto osobe“. Aj vzhľadom na túto skutočnosť súd na výsledky znaleckého posudku PhDr. Dezidera Koľaja nemohol prihliadať.

Ďalej je potrebné uviesť, že osoba poškodenej bola hodnotená aj v znaleckom posudku znalcov z odboru psychiatrie, ktorý bol spracovaný MUDr. Kamilom Mikulom a MUDr. Kvetoslavom Moravčíkom (posudok č. 259/2012 M-Mo) a ktorí dospeli k okrem iného aj k záveru, že u poškodenej bola zistená postraumatická stresová porucha - odznievajúca. Ide o poruchu, ktorá nie je trvalá, je prechodná. Jej definíciu uvádzajú na č.I. 28 predmetného posudku: Je protrahovaná (chronická, s postupným odznievaním) odpoveď na stresovú udalosť alebo na situáciu, krátkeho, alebo dlhého trvania, ktorá má výnimočne nebezpečný alebo katastrofický charakter a ktorá by spôsobila hlboké rozrušenie takmer u kohokoľvek. Znásilnenie je takouto udalosťou. Typickými prejavmi sú epizódy opakovaného znovuprežívania traumy v podobe živých spomienok (flešbky - psychotické reminiscencie), snov alebo nočných mŕ, pri ktorých sa vynárajú doposiaľ živé pocity ohromenia a emočného sploštenia, odtiahnutie sa od ostatných ľudí, anhedónie (neschopnosť tešiť sa zo života) a vyhýbanie sa situáciám a činnostiam pripomínajúcim traumy. Pri riešení otázky č. 2 svojho znaleckého posudku (Zistíte, či u poškodenej nie je znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, prípadne či si poškodená podstatné skutočnosti nevymyslela) ako aj otázky č. 3 (Zistíte, či je poškodená vierohodná osoba, či bola schopná správne vnímať, zapamätať si, vybaviť si a správne reprodukovať prežité udalosti, ktoré uvádzala vo svojich výpovediach a či nemá tendenciu ku skresľovaniu týchto okolností a konfabulácií) však poukázali aj na závery psychologického vyšetrenia znalca PhDr. Dezidera Koľaja. Vzhľadom k tomu, že znalec PhDr. Dezider Koľaj nemal oprávnenie na podanie znaleckého posudku v odvetví psychológie dospelých a aj napriek tomu sa jeho znalecký posudok týkal psychologického vyšetrenia dospeléj osoby (poškodenej), oslabuje to aj dôkaznú silu znaleckého posudku vypracovaného znalcami z odboru psychiatrie, ktorí aj z týchto záverov pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzali.

Osobnosťou poškodenej sa zaoberala aj znalkyňa PhDr. Katarína Petrová znalkyňa z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých vo svojom znaleckom posudku kde konštatuje že vzhľadom k časovému odstupu, aktívnemu riešeniu situácie a eliminovaniu podozrivého zo spoločnej domácnosti, menovaná už nie je viac rokov vystavovaná domácemu násilliu, sa vtedajšie príznaky v popísanom rozsahu (ktoré boli syndróm týranej osoby, postraumatická stresová porucha - odznievajúca) výrazne zmiernili, až vymizli. V závere znaleckého posudku v otázke č. 4 (Na základe výsledkov vyšetrenia svedkyne - poškodenej v konfrontácii s jej výpoveďami v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa vyjadrite k tomu v akom psychickom stave bola poškodená v čase spáchania skutkov, t.j. v období od roku 2002 do roku 2012, ktorých sa na nej mal dopustiť obžalovaný a v akom psychickom stave je v súčasnosti, či v čase spáchania skutkov trpela psychickými poruchami a či nimi netrpí aj v súčasnej dobe, posúďte aký vplyv na celkový psychický stav poškodenej majú prežité udalosti spojené s konaním obžalovaného a či je tu predpoklad trvalých následkov) sa k časti otázky v akom psychickom stave bola poškodená v r. 2002 až 2012 vyjadrila na základe výsledkov psychologického znaleckého vyšetrenia PhDr. Dezidera Koľaja, a teda súd neprihliadal na túto časť otázky jej znaleckého záveru.

Súd taktiež poukazuje na neštandardný spôsob vedenia vyšetrovania v prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci pre tak závažnú trestnú činnosť, keďže od podania trestného oznámenia (30.10.2011), začatia trestného stíhania (3.11.2011) až do prvého výsluchu samotného obžalovaného uplynulo skoro cca 10 mesiacov (3.9.2012), nehovoriac o tom, že uplynulo 5 mesiacov (22.3.2012) od právoplatne vzneseného obvinenia pre zločin týrania podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Aj napriek tomu, že ani jeden z úkonov, ktoré boli vykonávané tomto období, nemal povahu neodkladného a neopakovateľného úkonu. Boli zhromažďované informácie o spolužití v tom čase podozrivého a poškodenej, vykonávané dokazovanie znaleckými posudkami z odboru psychológie, zdravotníctva, výsluchom svedkov C. W., N. X., T. V. bez toho, aby sa ten mal možnosť k týmto dôkazom vyjadriť. Naopak poškodenej boli predkladané na vyjadrenie podania obžalovaného ešte v pozícii podozrivého k postupu vyšetrovateľa, na základe ktorých potom ona dopĺňala svoje výpovede o jeho správaní sa voči nej v rámci manželského spolužitia, ktoré ona považovala za týranie. Napokon samotný skutok, skutkový dej kladený za vinu obvinenému, bol veľmi stroho a prakticky formou citácie zákonného znenia predmetnej skutkovej podstaty opísaný, ktorý mal klásť za vinu obžalovanému dlhodobé týranie poškodenej. Tento skutok okrem preukázateľne dokázaného incidentu zo dňa 30.09.2011 tvoria oznámenia poškodenej o útokoch obžalovaného na jej osobu, ktoré neboli relevantným spôsobom, či

v prípravnom konaní a následne aj na hlavnom pojednávaní dokázané. Tieto oznámenia sú súčasťou skutku aj napriek tomu, že v tom čase poškodená jednak podala trestné oznámenie na obžalovaného, podala rôzne návrhy na konanie na súde, či už na zrušenie BSM, na rozvod manželstva, či dokonca na vylúčenie obžalovaného z užívania bytu, čo v konečnom dôsledku viedlo k jeho nedobrovoľnému vysťahovaniu sa a teda v tom čase už ich vzťah bol zjavne úplne rozvrátený a obaja, a teda aj poškodená, vychádzajú z vykonaného dokazovania, sama obžalovaného provokovala, ktorý následne sa mal údajne voči nej takto negatívne správať.

Objektom posudzovaného trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona je primárne záujem spoločnosti na ochrane riadneho a pokojného spolužitia, v danom prípade blízkych osôb žijúcich v spoločnej domácnosti pred závažnými prejavmi, ktoré narúšajú toto spolužitie medzi nimi samotnými, ide o tzv. prejavy domáceho násillia. Závažnosť týchto prejavov je v tom, že k nim dochádza v súkromí, mimo dosah verejnosti a bez ich spontánnej kontroly, medzi blízkyimi osobami, medzi ktorými existujú zvláštne vzťahy vzájomnej závislosti so sťažnou možnosťou uniknúť pred negatívnym konaním jedného z nich, lebo obeť pod vplyvom stupňujúcej sa intenzity násilných incidentov spravidla stráca schopnosť tieto zastaviť, pričom zo skúseností vyplýva, že rozdelenie úloh "obeť - agresor" sa prakticky nemení.

S poukazom na ustálenú súdnu prax týraním v trestno - právnom zmysle treba vo všeobecnosti rozumieť len také zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, a ktorým páchatel' so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Nevyžaduje sa pritom, aby blízkej alebo zverenej osobe vznikla v dôsledku takého konania ujma na zdraví, ale objektívne musí ísť o konanie, ktoré taká osoba pre krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Preto k týraníu pritom môže viesť nielen fyzické, ale i psychické násillie, pričom platí, že čím je intenzita tohto násillia nižšia, tým musí trvať dlhšie, aby ho bolo možné považovať za týranie v zmysle ustanovenia § 208 Tr. zákona (primerane rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tz 31/2005).

Ďalej ako už bolo spomínané týranie nemusí mať nevyhnutne len povahu fyzického násillia, ale môže spočívať i v následku - spôsobenie psychických útrap. Už spomínaný vyšší stupeň hrubosti a bezcitnosti je požiadavka, ktorá sa vťahuje ku konaniu páchatel'a ako celku. Jednotlivé dielčie útoky tvoriace konanie páchatel'a, ak sú posudzované izolovane, samy o sebe nemusia byť nevyhnutne príliš závažné. Podstatné je, že vyššieho stupňa hrubosti a bezcitnosti dosahujú v kontexte danom konkrétnymi okolnosťami, za ktorých k nim dochádza svojou povahou, návaznosťou, početnosťou, opakovaním, stupňovaním intenzity, či charakterom vzájomného vzťahu páchatel'a a týranej osoby a pod. Ak sú jednotlivé dielčie akty tvoriace konanie páchatel'a posudzované v týchto súvislostiach a predovšetkým potom ako celok, reálne prichádza do úvahy, že celé konanie páchatel'a vyznieva z hľadiska stupňa hrubosti a bezcitnosti omnoho závažnejšie, než keď sú jednotlivé dielčie akty tvoriace konanie páchatel'a hodnotené oddelene, či samostatne.

Aplikujúc tieto zásady na vykonané dokazovanie je možné konštatovať, že nebolo jednoznačne a bez pochybností dokázané, aby zo strany obžalovaného za obdobie rozhodné nešlo len o bežné prejavy, ktoré sú inak obsahom obvyklých manželských nezhôd alebo hádok, a nešlo teda o konanie, ktoré ako celok by bolo konaním svojvoľným, ktoré predstavovalo pre poškodenú citeľné ponižovanie a psychické deptanie, bolo pre ňu veľmi urážlivé a ponižujúce, pričom ho opodstatnene pociťovala ako ťažké príkorie.

Nebolo len v konaní obžalovaného voči poškodenej ustálené, aby túto fyzicky napádal, či psychicky citeľné ponižoval a psychicky deptal, ale naopak, aj poškodená pravidelne mala reagovať ne jeho nevhodné správanie adekvátnou obranou, kde nebolo možné jednoznačne ustáliť, že dochádzalo k rozdeleniu úloh "obeť - agresor", ale ich postavenie sa navzájom menilo.

V obžalobe popísané jednotlivé formy konania obžalovaného jednoznačne a bez pochybností preukázané neboli, a aby sa stupňovali a vyznačovali určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pri ktorom obžalovaný so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky, prejavil hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti.

Obžalovaného z konania obžalobou právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby usvedčuje v podstate len výpoveď poškodenej, ktorá bola navyše v priebehu vyšetrovania

"neštandardne" dopĺňaná o ďalšie a ďalšie skutočnosti (navyše si navzájom odporujúce) a to v čase, keď bol obžalovaný v pozícii podozrivého (pred vznesením obvinenia) bez možnosti s k vykonaným dôkazom vyjadriť, hoci ako je už aj vyššie konštatované, súdu nie je známe, prečo bolo začaté trestné stíhanie "vo veci", v rámci ktorého bolo vykonávané dokazovanie, bez vznesenia obvinenia. Poškodenej boli predkladané na vyjadrenie podania obžalovaného ešte v pozícii podozrivého k postupu vyšetrovateľa, na základe ktorých potom ona dopĺňala svoje výpovede o jeho správaní sa voči nej v rámci manželského spolužitia. Žiaden z vypočutých svedkov nebol priamym svedkom týrania poškodenej zo strany obžalovaného. Svedkovia C. W. (sestra poškodenej), jej dcéra N. X. a syn obžalovaného a poškodenej Y. G. ml. síce vypovedali o zlom zaobchádzaní zo strany obžalovaného, išlo ale o skutočnosti, o ktorých sa mali dozvedieť sprostredkovane od poškodenej. Pokiaľ svedkyňa Z. L. vo svojej výpovedi uviedla, že keď pracovala ako čašníčka v pohostinstve, tak obžalovaný sa mal chváliť pred ostatnými ako bil manželku, ani táto výpoveď nepreukazuje týranie poškodenej zo strany obžalovaného. Nakoniec za fyzické napadnutie obžalovaného súd týmto rozsudkom uznáva vinným. Naproti tomu žiaden zo susedov obžalovaného a poškodenej v bytovom dome nevypovedal, že by sa obžalovaný správal nejako zle k poškodenej. Nikdy nič podozrivé nepočuli a nevedia o tom ani z počutia, taktiež nevideli na poškodenej žiadne zranenia, či modriny, nebolo počuť hluk a už vôbec nemajú žiadnu vedomosť o tom, aby poškodená pravidelne, či dokonca dlhodobo spávala v pivnici. Oboch vnímali ako normálny manželský pár a preto si ani nevedia vysvetliť, že prečo sa rozvádzajú, či dokonca, že obžalovaný ju mal týrať. Podľa názoru súdu je nepravdepodobné, aby pri tak dlhodobom a intenzívnom konaní obžalovaného, ako bolo opísané v obžalobe, neexistoval žiaden sused, ktorý by čokoľvek videl, alebo aspoň počul. Pokiaľ ide o hodnotenie znaleckých posudkov z odboru psychológie a psychiatrie (čo bolo vytknuté krajským súdom v zrušujúcom uznesení), tak ako je vyššie konštatované, na závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie PhDr. Dezidera Koľaja súd nemohol prihliadať, pretože tento znalec nebol oprávnený takýto posudok podať a nebolo možné ani spätne prehodnotiť jeho závery. V súdnom konaní bola pribratá znalkyňa z odboru psychológia PhDr. W. L., avšak tá vo svojich záveroch konštatovala, že vzhľadom na značný časový odstup od prípadných inkriminovaných udalostí nie je možné sa vyjadriť jednoznačne do akej miery je tento stav determinovaný tým, že poškodená bola v minulosti vystavená dlhodobo domácemu násiliu (pokiaľ sa dialo). Syndróm týranej osoby nie je samostatná nozeologická jednotka a môže sa prejavovať širokou škálou rôznych psychických a sociálnych prejavov. S poukazom na to, že poškodená už viac ako dva roky nežije s obžalovaným v spoločnej domácnosti a tým už nie je po dlhšiu dobu vystavovaná prípadnému domácemu násiliu, preto v čase vyšetrovania prípadné príznaky týranej osoby sa výrazne zmiernili, či dokonca už vymizli. Ani zo záverov znaleckého posudku znalkyne PhDr. Kataríny Petrovej teda nie je možné konštatovať, že obžalovaný týral poškodenú. Znalci z odboru psychiatria MUDr. Kamil Mikula a MUDr. Kvetoslav Moravčík vo svojom znaleckom posudku konštatovali, že u poškodenej bola zistená postraumatická stresová porucha - odznievajúca (prechodná a nie trvalá porucha) definovaná ako protrahovaná (chronická, s postupným odznieváním) odpoveď na stresovú udalosť alebo na situáciu, krátkeho, alebo dlhého trvania, ktorá má výnimočne nebezpečný alebo katastrofický charakter a ktorá by spôsobila hlboké rozrušenie takmer u kohokoľvek. Znásilnenie je takouto udalosťou. Typickými prejavmi sú epizódy opakovaného znovuprežívania traumy v podobe živých spomienok (flešbky - psychotické reminiscencie), snov alebo nočných mŕ, pri ktorých sa vynárajú doposiaľ živé pocity ohromenia a emočného spoštenia, odtiahnutie sa od ostatných ľudí, anhedónie (neschopnosť tešiť sa zo života) a vyhýbanie sa situáciám a činnostiam pripomínajúcim traumy. Ani tento záver však podľa názoru súdu bez pochybností nepreukazuje, že ide o dôsledok konania obžalovaného v rozhodnom období, majúceho charakter týrania v zmysle vyššie uvedených kritérií. Navyše súd opätovne poukazuje na to, v čase vypracovania znaleckého posudku znalcami MUDr. Mikulom a MUDr. Moravčíkom už súčasťou spisu bol znalecký posudok znalca PhDr. Dezidera Koľaja, na ktorý znalci pri odpovedi na niektoré z položených otázok priamo poukazujú. Súd považuje za nepochybné, že medzi obžalovaným a poškodenou ako manželmi dochádzalo k trvajúcim konfliktom a nezhodám, ktoré negatívne vplývali na psychiku oboch manželov. K provokáciám a schválnostiam ale dochádzalo z oboch strán a nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru o rozdelení rolí "obeť" - agresor" v tomto manželskom spolužití. Aj keď poškodená mohla nadobudnúť pocity anhedónie a stresu, nie je možné jednoznačne konštatovať, že ide o dôsledok fyzického alebo psychického týrania, ponižovania, psychického deptania, zo strany obžalovaného, ktoré by poškodená opodstatnene pociťovala ako ťažké príkorie.

Pre hore popísaný skutkový stav kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona sa teda súdu nepodarilo ustáliť sumu dôkazov, ktoré by jednoznačne a bez pochybností preukazovali vinu obžalovaného, preto súd riadiac sa pravidlom v

pochybnosti v prospech páchatela, túto časť skutkového deja týkajúceho sa psychického a fyzického týrania poškodenej obžalovaným spolu s časťou skutkového deja, čiastkových útokov od 13.1.2012 do 23.2.2012, zo skutku vypustil.

Naopak s poukazom na výpoveď poškodenej, ale aj na výpoveď obžalovaného, predovšetkým závery odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctvo, ale aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní súd považuje za dokázané, že obžalovaný Y. G. ako trestne zodpovedný subjekt dňa 30.09.2011 v čase okolo 19.00 hod. po predchádzajúcej slovnej výmene s manželkou Q. G. túto hodil na gauč v obývacej izbe, dvakrát udrel päšťami do oblasti chrbta, jedenkrát ju kopol a udrel päšťou do rozkroku, kopol do ľavého kolena a udieral do iných častí tela, čím jej spôsobil pomliaždenie a krvné podliatiny oboch predlaktí, prednej plochy hrudníka vľavo, sedacej časti obojstranne a pomliaždenie kolena s dobou liečenia 6 dní, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím.

Týmto svojím konaním obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona tak, ako to predpokladá ustanovenie § 139 ods. písm. c/ Tr. zákona v spojení ustanovením § 127 ods. 4 Tr. zákona, keďže útok sa dopustil v tom čase voči blízkej osobe, teda manželke.

Spáchaním tohto prečinu obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane pred nebezpečným vyhrázaním.

Obžalovaný konal úmyselne a to formou nepriameho úmyslu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. b/ Tr. zákona, keďže vedel, že ak hore popísaným spôsobom fyzicky napadne poškodenú, môže porušiť základné pravidlá riadneho občianskeho spolunažívania, pričom s takýmito následkami svojho konania bol uzročený.

Súčasne vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je závažnosť za vinu kladeného prečinu obžalovanému, vyššia než nepatrná.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Čo sa týka spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku súd bral do úvahy výsledky dokazovania, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil menej závažnej trestnej činnosti, pričom obžalovaný sa svojím konaním dopustil úmyselného trestného činu vo forme nepriameho úmyslu tak, ako to bolo hore popísané.

Súd zistil jednu z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Tr. zákona uvedenú pod písmenom j/ a teda, že doposiaľ nebol súdne trestaný. S priťažujúcich okolností tak, ako sú taxatívne vymenované v ustanovení § 37 Tr. zák., súd nezistil žiadne.

Súd pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov zistil, že obžalovaný, je v súčasnosti už rozvedený, pričom s bývalou manželkou žil v spoločnej domácnosti v meste Svidník, je invalidným dôchodcom. Doposiaľ nebol súdne trestaný a taktiež nebol riešený v priestupkovom konaní.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatela, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie, v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil proti právneho konania. Opierajúc sa už o uvedené skutočnosti je zrejmé, že obžalovaný doposiaľ žil riadnym spôsobom života a predmetné konanie sú posudzuje len ako výnimočné vybočenie z riadneho spôsobu života obžalovaného, preto súd opodstatnene hodnotí prognózu jeho nápravy jednoznačne pozitívne.

Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré súd zisťoval a prihliadal na nich pri určovaní druhu trestu a jeho výmery tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona, má za to, že v danom prípade pre

dosiahnutie účelu trestu postačí obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Pri výmere trestu súd prihliadol na už skôr spomínanúpoľahčujúcu okolnosť a osobu obžalovaného a preto mu uložil pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čiže 6 (šesť) mesiacov, pričom trestná sadzba pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona za súčasného použitia pravidla uvedeného v ustanovení § 38 ods. 3 Tr. zákona až 2 (dva) roky.

Postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov pri trestnej sadzbe 1 až 5 rokov.

Poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.